

PAEUW, Leo de (Baarle-Hertog 23 november 1873 – Sint-Pieters-Woluwe 18 juni 1941).

Was ambtenaar bij het ministerie van kunsten en wetenschappen (naderhand: openbaar onderwijs), vanaf 1915 inspecteur-generaal van het lager onderwijs, later directeur-generaal van het normaalonderwijs. Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog volgde De Paeuw de Belgische regering naar Le Havre en werd er hoofd van het burgerlijk kabinet van minister van oorlog **Charles de Broqueville**. In augustus 1915 stichtte hij het dagblad *Het Vaderland*, dat zich inzake V.B. zozeer op een zuiver passivistisch standpunt (**passivisme**) plaatste dat het door de Belgisch-loyale flaminganten Frans van Cauwelaert, Floris Prims of Alfons van de Perre als “ministerieel blad” een “afkooksel” of “vertaling” van de anti-Vlaamse *Le XXe Siècle* werd genoemd. De Paeuw behield de leiding van het blad, tot het na

een ruzie met Fernand Neuray, in 1916 door Leo van Goethem te Parijs werd uitgegeven. De Paeuw schreef in de jaren 1930 werken over het Belgisch vorstenhuis en koning Albert I.

WERKEN: *Onze koningen in den dienst van het vaderland*, 1930; – *Albert, Derde Koning der Belgen*, 1934.

REGINALD DE SCHRYVER*